

O Gud, fornuften fatter ej

GK 2008

Sopran

1. O Gud, for-nuf-ten fat-ter ej dit for-syns skjul-te nå - de, den u - be - gri - be -
2. Når du os vil op - hø - je, må vi først til jor-den seg - ne, når vi dit nå - de -

Alt

1. O Gud, for-nuf-ten fat-ter ej dit for-syns skjul-te nå - de, den u - be - gri - be -
2. Når du os vil op - hø - je, må vi først til jor-den seg - ne, når vi dit nå - de -

Baryton

6

li - ge vej og un - der - li - ge må - de at fø - re di - ne hel - gen på, at gan - ge og led -
skin skal få, så la - der du det reg - ne, du ta - ger os vor for - del hen, når du os rig vil

li - ge vej og un - der - li - ge må - de at fø - re di - ne hel - gen på, at gan - ge og led -
skin skal få, så la - der du det reg - ne, du ta - ger os vor for - del hen, når du os rig vil

12

sa - ge, le - de dra - ge og al - tid med dem gå i al - le de - res da - ge.
gø - re for at fø - re vor sjæl til dig i - gen og di - ne bud at hø - re.

sa - ge, le - de dra - ge og al - tid med dem gå i al - le de - res da - ge.
gø - re for at fø - re vor sjæl til dig i - gen og di - ne bud at hø - re.

3 Du lader os med Helved-frygt
i vore synder plage,
at nåden ret kan blive søgt
og desto bedre smage;
du truer os med nød og død,
når du os vil oplive,
trøsten give,
der er langt mere sød,
end nogen kan beskrive.

4 Du fører os i kamp og strid
mod Satans hele skare,
vi synes tit i sådan tid
i alt for stor en fare;
da lære vi, hvor lidt vor lejr
formår mod Satans pile,
til dig ile
og efter vunden sejr
i dig alene hvile.

5 Så før os ved din egen hånd,
som du det bedst kan finde,
og lad din gode Helligånd
os alle tider minde,
at hvordan du os føre vil,
så er din vej og måde
os at råde,
hvor hårdt det end går til,
dog idel nåde, nåde.

Johan Hermann Schrader 1731.
Hans Adolph Brorson 1734.